

Kázeň z ev. Služieb Božích v Bratislave (Lamač/NK), 23. 11. 2025, 10.00/18.00, **Nedeľa večnosti**; piesne: ES 188, 687, 498/188, 687, 426; Žalm 126, A 84,

téma kázne:

Perspektíva cieľa

Modlitba: Pane, ďakujeme Ti za čas, keď sa otvárame Písmo sväté. Prosíme, pomôž nám ho využiť, aby sme sa v dávnych slovách Biblie stretli s Tebou, aby bol prehĺbený náš vzťah k Tebe a prijali sme nové impulzy a posilnenie pre to, čo nás čaká. Prosíme, daj nám i dnes objaviť a okúsiť Tvoju blízkosť – to dobré, čo máš pre nás pripravené. Amen.

Žalm 121, 7 - 8: „⁷Chrániť ťa bude Hospodin pred každým zlom, On bude chrániť tvoju dušu. ⁸Hospodin bude chrániť tvoje vychádzanie i tvoje vchádzanie odteraz až naveky.“

Ján 10, 7 - 9: (Ježiš povedal): „Ja som dvere k ovciam. ⁸Tí, čo prišli predo mnou, sú samí zlodeji a lotri, ale ovce ich neposlúchali. ⁹Ja som dvere. Keď cezo mňa vojde niekto, bude spasený; vojde i vyjde a nájde pastvu.“

Milí bratia a milé sestry!

V túto záverečnú nedeľu cirkevného roka – v Nedeľu večnosti – sme pozvaní zamýšľať sa nad perspektívou cieľa. **Sme pozvaní uvažovať, ako môže perspektíva cieľa formovať perspektívu nášho - tvojho i môjho života.**

Mnohí zo staršej generácie vedia, aký sviatok pripadá na 8. marca: Medzinárodný deň žien. Menej je už tých, ktorí si pamätajú,

čo pripadá na 7. marca? – Meniny má Tomáš a práve 7. marca (1850) sa v Hodoníne narodil **Tomáš Garrigue Masaryk** – prezident 1. Československej republiky, pedagóg, štátnik a filozof. Spomínam ho, lebo Masaryk zdôrazňoval, že máme **žiť „sub specie aeternitatis“ - „pod zorným uhlom večnosti“**. **To je perspektíva cieľa.**

Čo znamená žiť pod zorným uhlom večnosti?

Znamená to, že **„aj tie najkrajšie kvety, raz skosí mráz smrti.“** Poznal som jednu sestru. Bola veľmi aktívna, činorodá, rezká osoba a už na pohľad dáma. Napokon však vetchá starenka na onkologickom oddelení.

Perspektíva žiť pod zorným uhlom večnosti však nechce byť strašiakom, nechce iba pripomínať neodvratiteľnú skutočnosť smrti. **Znamená** aj potešenie, **liek proti skleslosti a zúfalstvu, antidepresívum.** Vo svete, v ktorom opakovane zaznieva otázka: Prečo trpí tak veľa ľudí, dokonca i malých detí? Prečo nejedného čestného a statočného človeka stíhajú neprávosť, choroby, kríž za krížom, kým mnohým sebeckým a bezohľadným ľuďom sa darí vynikajúco?

Pod zorným uhlom večnosti sa i tieto paradoxy javia celkom inak. **Na konci nášho života nie je NIČ, ale krásne BYTIE u Boha - trvalé spoločenstvo s trojjediným Bohom, ktorému už tu smieme patriť.**

Nepatrím k tým, pre ktorých je život iba zlá náhoda a najradšej by z tohto sveta plného neprávosti a zla už odišli. **Avšak považujem za dôležité žiť pod zorným uhlom večnosti - teda mať pred očami perspektívu cieľa**, že „Boh zotrie každú slzu z očí a smrť už viac nebude, ani smútok, ani plač, ani bolesť už viac nebude (Zjav 21, 4). **Viera v Pána Ježiša Krista otvára perspektívu cieľa** a dáva istotu že „ked' Boh za nás, kto proti nám?“ A „ked' On, ktorý neušetril vlastného Syna, ale vydal Ho za nás všetkých, ako by nám nedaroval s Ním všetko?“ (R 8, 31 - 32) **Viera v Pána Ježiša Krista dáva istotu, že nič nás nemôže „odlúčiť od Božej lásky, ktorá je Kristovi Ježišovi, našom Pánovi“** (R 8, 39). - Ani súženie ani úzkosť, ani prenasledovanie, ani hlad, ani nahota, nebezpečenstvo, nespravodlivosť, nepochopenie, ani prítomnosť, ani budúcnosť, ani mocnosti, ani smrť (por. R 8, 35 . 38 - 39).

Ako sme počuli zo Žalmu 121, 7: **„Chrániť ťa bude Hospodin pred každým zlom, On bude chrániť tvoju dušu.“** (V pôvodnej hebrejčine nie je člen, čo značí, že Pán Boh nás bude chrániť pred zlom v akejkoľvek podobe).

Áno, aj bolestivé otázky ohľadom spravodlivosti a utrpenia vo svete sa pod zorným uhlom večnosti javia v inom svetle. „Utrpenia terajšej doby nie sú rovné sláve, ktorá sa má zjaviť na nás“ (R 8, 18). **Vedomie, že sme povolaní k večnosti a že naše pozemské prebývanie nemá definitívny, iba predbežný charakter, je významnou posilou pre zápasy, pokušenia a ťažkosti života.**

Žiť pod zorným uhlom večnosti znamená vedomie, že večnosť je síce otvorená každému, nie však v rovnakej kvalite. Sme povolaní k večnosti pod dobrou Božou vládou. Každému kto poslušne dôveruje Ježišovi Kristovi, kto sa nespolieha na vlastné zásluhy, je táto večnosť otvorená. Autor Listu Židom o nej hovorí ako o **neotrasiteľnom Božom kráľovstve** - ako o niečom, čo Božím deťom nik nevezme (Žid 12, 28).

Kto Božiu odmieta ponuku záchrany v Ježišovi Kristovi - pre nás ukrižovanom a vzkriesenom - kto sa jej v zajatí svojej ľahostajnosti, sebecka či falošnosti spreneveruje, tomu hrozí, že ho čaká večnosť v inej kvalite: bez lásky, uprostred egocentrizmu a chladnej ľahostajnosti.

Biblia to nezakrýva, varuje pred možnosťou zatratenia. Nie preto, že jej slová chcú znieť ako strašenie. **Písmo sväté varuje pred zatratením preto, aby sa dvere Božieho kráľovstva nemuseli pred nikým zavrieť.**

List Židom (12, 28) nás vyzýva: *Prijímajme neotrasiteľné kráľovstvo a: Budme vďační. **Žiť pod zorným uhlom večnosti znamená, žiť vo vďačnosti Bohu.***

Pravdaže vďačnosť nie sú iba slová. Vďačnosť má byť na nás vidieť. Napr. zlosť či falošnosť pri človeku spoznáme. Ide o to, aby pri nás **bola rozpoznateľná aj vďačnosť.** Aby vďačnosť pri nás spoznával a videl predovšetkým náš Pán. Aby pri nás, ktorí žijeme pod zorným uhlom večnosti bolo rozpoznateľné, že žijeme aj vo vďačnosti Bohu. Vďační sme a máme byť za to, že sa nám

v Ježišovi Kristovi dostala **nezaslúžená milosť.** Kto si bytostne uvedomí svoju hriechnosť, nehodnosť pred Bohom (to, že pred Tvojou tvárou Pane, nemám vôbec nič), kto vyznáva svoje viny nielen zo zvyku či formálne, ale je zhrozený stavom svojho vnútra - ten vie byť vďačný za nezaslúženú milosť Pána Ježiša Krista.

Vďační sme byť za našich drahých: rodičov, manželku, manžela, deti, ďalších príbuzných, aj za rodinu viery - za cirkevný zbor. Mohli by sme spomenúť mnohé ďalšie skutočnosti, čo len potvrdzuje, že **vďačnosť je niečo ako dívať sa tam, kam inak ľudské oko nedohliadne.**

Vďačnosť sa nepriamo spomína aj v 121. žalme. **Pútnik prichádza na Služby Božie ďakovať za Božiu vernosť,** lásku i ľudí, s ktorými jeho život - v detstve, dospelosti či starobe Pán Boh spojil. Vďačnosť prejavoval aj **nábožným spevom,** Žalm 121 je pieseň. Spev umožňuje zapojiť do nášho vzťahu k Pánu Bohu aj city - čím je naznačené, že iba slovami nedokážeme vyjadriť celú šírku a hĺbku našej viery a nádeje v Ježiša Krista. **Duchovné piesne nám pomáhajú pripojiť sa k vyznaniam a modlitbám tých, ktorí**

nám vieru odovzdali. To je úloha aj pre nás. Život – hebrejsky „duša“ – ktorú Pán Boh ochraňuje, tak denne vnímame ako Boží dar.

Slovami: „*Hospodin bude chrániť tvoje vychádzanie i tvoje vchádzanie*“, sa mieni predovšetkým odchod z chrámu a návrat do chrámu – teda do oblasti, kde je Boh prítomný tak bezprostredne, že tam pútnika nestretne nič zlého. Ale vonku, mimo spoločenstva, dnes by sme povedali: mimo cirkvi, na neho číha mnoho nebezpečenstva. Avšak aj tam, kde zo svojej perspektívy nedohliadneme, nás bude sprevádzať Božia ochrana, keď po odchode z chrámu nezabúdame na návrat do Božích príbytkov – i na ten posledný návrat na konci časného života. Pán Ježiš povedal: „*V dome môjho Otca je mnoho príbytkov; keby nebolo tak, či by som vám bol povedal: Idem vám pripraviť miesto*“ (J 14, 2).

Hebrejské „vychádzanie i vchádzanie“, t. j. odchod i návrat“ v skratke popisuje celý ľudský život. Pretože žijeme obdarovaní Božou láskou, onen pohyb nie je jednosmerný. Pán Boh nám dal slobodu pohybu tam a späť. Túto voľnosť nám neberie. Ved’ natrvalo sa vchádza len do pasce či do pekla, ktoré nemá

nijaký východ. „Vychádzanie“ dosvedčuje, že nie sme väzni, že máme slobodu pohybu, že Pán Boh nám dôveruje. „Vchádzanie“ svedčí o tom, že máme domov, pripravený pre nás Bohom.

Pán sľubuje že náš život bude chrániť za každých podmienok. Potvrdzuje to slovami: „*Ja som dvere k ovciam. ... Keď cezo mňa vojde niekto, bude spasený; vojde i vyjde a nájde pastvu.*“ (J 10, 7 . 9). **Pán Ježiš sám je vchodom aj východom. Kto cez Neho ako cez dvere vchádza dovnútra, je vždy obdarovaný, má z čoho žiť. To je perspektíva dobrého, krásneho cieľa,** perspektíva, ktorú si na sklonku cirkevného roku smieme uvedomiť. Amen.

Použitím: Jan Heller, Jiří Beneš: *Poutní písně* (pre Centrum biblických studií vydal Advent-Orion, s.r.o., Praha 2001), Luděk Rejchrt: *Radost pro Tvůj den* (vyd. Nový život, Praha 1992): **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár**